„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 19. **Piątek 24. Stycznia 1868.** **Rok wydania 58.**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 24. stycznia Najwyższe postanowienie Cesarskie przydłuża odroczenie rady państwa do dnia 10. lutego r. b.

Belgrad, 23. stycznia. Półurzędowy „Vidovdan“ potwierdza wiadomość o dyplomatycznych przedstawieniach Francyi, Austryi i Anglii przeciw uzbrojeniom Serbii. Konzulowie rzeczonych mocarstw otrzymali zaspokajające objaśnienia. „Vidovdan“ usprawiedliwia przy tej sposobności wojskowe rozporządzenia rządu serbskiego koniecznością reformy wojskowej i dotrzymania równego kroku zbrojenia się w całej Europie.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 23. stycznia. Postanowienie cesarskie z d. 19. stycznia naznacza przyjęcie przysięgi na ustawy zasadnicze państwa od urzędników państwa przy ich zamianowaniu albo posunięciu na wyższy stopień, tudzież dodatkowe złożenie podobnej przysięgi od urzędników już zaprzysięgłych, a nakoniec, że dotychczasowa klauzula mieszcząca się w formie przysięgi, przeciw udziałowi w tajnych towarzyttwach, ma być wykreśloną; natomiast zaś wchodzi klauzula, że składający przysięgę nie należy i należeć nie będzie do żadnych zagranicznych towarzystw politycznych.

Wiedeń, 23. stycznia. Delegacya rady państwa przedsięwzięła wybór wydziału z 21 członków złożonego dla obradowania nad wspólnym budżetem oraz nad projektem rządowym przedłożonym sobie co do nadzwyczajnego kredytu na cele wojskowe. Wybrani zostali: Doblhoff, Hock, Karol Jabłonowski, Lasser, Schindler, Scrinzi, Skene, Wrbna, Banhans, Demel, Eichhoff, Figuly, Kaiserfeld, Mertens, Pipitz, Zyblikiewicz, Ziemiałkowski, Pratobevera, Rechbauer, Gross (z Wels), Wolfram

Paryż, 22. stycznia wieczór. Dzisiejsza „La Patrie“ zapisuje obawiającą się teraz dążność dzienników rosyjskich do pokojowego zwrotu. „La Patrie“ i „L'Etendard“ zaprzeczają doniesieniu o wysłaniu misyi dyplomatycznej do Rzymu wyższego urzędnika z ministerstwa spraw zagranicznych.

Madryt. 22. stycznia. Kongres uchwalił jednogłośnie kredyt na koszta przerobienia broni. Marszałek Narvaez rzekł: Broń utytą tylko będzie w obronie Królowej, dynastyi i liberalnych instytucyi kraju. Moi koledzy i ja jesteśmy szczerze i lojalnie konstytucyjnymi i będziemy takimi zawsze, a znaną nam jest lojalność Królowej, która pragnie ścisłego związku między tronem i liberalnemi instytucyami.

Część urzędowa.

Dekretem c. k. ministerstwa skarbu z dnia 19. grudnia z. r. mianowany został oficyał rachunkowy Jerzy Barek radcą rach. przy departamencie rachunkowym krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Uchwałą c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie mianowani zostali przy rachunkowym departamencie tejże dyrekcyi: oficyałami rachunkowymi I. klasy Wojciech Albus, Franciszek Winter, Wojciech Grzywa, Walenty Blachut, Jan Dyduszyński, Karol Wiśniewski i Antoni Czerny; — oficyałami rach. II. klasy: Szczepan Milski, Jan Nawrocki, Karol Pertak, Jan Borys, Frydolin Nahlik, Wawrzyniec Lazarski i Jan Alexandrowicz; stałymi oficyałami rach. III. klasy Paweł Balko, Franciszek Tumidajski, Ignacy Cięglewicz i Antoni Kraśnicki, prowizorycznymi zaś Jan Ociepka, Emil Kraft i Emil Schenk.

Część nieurzędowa.

Dowiadujemy się, że najwyższem postanowieniem z dnia 23. b. m. zebranie się rady państwa zostało odroczonem do 10. lutego 1868. (Ob. telegram.)

Dnia 21. b. m. odbyło się drugie posiedzenie delegacyi rady państwa. Zgromadzenie zebrało się prawie w komplecie, gdyż przybyli już także i ci członkowie, którzy nie byli jeszcze obecni na pierwszem posiedzeniu jako to: Kaiserfeld, arcybiskup Litwinowicz, ks. Hohenlohe i Skene. Posiedzenie to odbywało się w sali stanowej. Delegowani pozajmowali miejsca bez względu na to czy są wybrani z izby panów, czy z izby deputowanych. Delegaci polscy obok morawskich zajęli miejsca w centrum i na prawicy.

Posiedzenie otworzył prezydent hr. Antoni Auersperg przed $^3/_4$12.

Na ławie ministeryalnej zasiadał tylko Jego Excel. minister finansów br. Becke, poźniej dopiero przybył kanclerz państwa br. Beust.

Po odczytaniu protokołu i po złożeniu podziękowania przez Kaiserfelda za obranie go wiceprezydentem, oświadczył prezydent, że weszli następujący zastępcy do delegacyi za br. Lichtenfelsa hr. Chotek, za pp. Herbsta i Plenera p. Streeruwitz i hr. Zedwitz, za ministra Brestla dr. Schindler, za dr. Giskrę dr. Mandelblüh, nakoniec za deputowanego Greutera prof. Jäger.

Usprawiedliwili nieobecność swoją na tem posiedzeniu hr. Zedwitz, Giovanelli i Schmerling.

Br. Lasser w imieniu komisyi wybranej do ułożenia regulaminu wnosi, żeby przyjąć regulamin izby deputowanych i tylko materyalne poprawki któreby się okazały potrzebnemi poddać osobno pod obrady i powziąć o nich specyalne uchwały.

Propozycyę tę przyjęto, przez co większa część paragrafów regulaminu została już sama przez się załatwiona, a resztę, które wymagały osobnej uchwały, przyjęto bez debaty. Tylko przy §. 58. wniósł Skene poprawkę, żeby do poparcia interpelacyi 6 głosów wystarczało, którą to poprawkę przyjęto znaczną większością głosów.

Po ostatecznem przyjęciu całego regulaminu przedłożył minister finansów br. Becke w imieniu wspólnego ministerstwa budżet wspólnych wydatków na rok 1868 dodając, że ten budżet w języku węgierskim zredagowany, przedłożony będzie delegacyi węgierskiej.

Obrady nad budżetem postawiono na porządku dziennym przyszłego posiedzenia.

Naostatek przystąpiono do wyboru sekretarzów i wybrano: ks. Czartoryskiego, Dr. Tomana, hr. Chotek i Dr. van der Strass; na kwestorów zaś wybrano hr. Wickenburga, hr. Wrbna, Dr. Grossa i Dr. Czajkowskiego; nakoniec do sprawdzenia wyborów przeznaczono delegatów: Scrinzi, Demmel, hr. Mercandin, Froschauer i Dr. Banhans.

Na posiedzeniu delegacyi węgierskiej wybrano na prezydenta p. Somsich, prezydenta klubu Deaka, męża stanu należącego do stronnictwa starych ilberałów.

Preliminarz wydatków wspólnych na rok 1868 według projektu przedłożonego delegacyom, opiewa następnie:

I. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana 72.854 złr. w. a.

II. Wspólne ministeryum spraw zewnętrznych:

1) Zarząd centralny 978.000 złr. 2) Wydatki dyplomatyczne 1,113.020 złr. 3) Wydatki konzulatów 611.580 złr., z których jednak dochód konzularne pokryją 112.000 złr. zatem rzeczywiście wynosić będą tylko 499.580 złr. 4) wsparcie dla wychodźców czarnogórskich 35.000 złr., razem 2,625.600 złr. do tego 5) subwencya Lloydowi austryackiemu 2.000·000 złr. z czego jednak odpada na 4 prc. odsetki od długu Lloyda austryackiego z prawem pierwszeństwa 120.000 i podatek dochodowy Lloyda austr. wynoszący 8000 złr. pozostaje zatem 1,798.000, razem na potrzeby ministerstwa spraw zewnętrzuych 4.423.600 złr.

III. Ministeryum wojny dla całego państwa.

Wydatki na armię lądową (ze strony państwa) 72,500.000 złr., wydatki na marynarkę wojenną (ze strony państwa) 7,500.000, razem na armię lądową i marynarkę 80,000.000.

IV. Ministeryum skarbu dla całego państwa:

1) Zarząd centralny 129.516 złr.; 2) centralna kasa państwa 17.601 złr.; 3) departament rachunkowy w centralnej kasie państwa 16.394 złr, razem 163.511 złr. Wydatki na dług bieżący: 4) Wyrób, druk i sporządzenie not państwa i papierowej monety zdawkowej 1,050.000 złr.; 5) remuneracye 4500 złr.; 6) różne wydatki 10.000 złr.; 7)ewizya i amortyzacya not państwa i papierowej monety zdawkowej 35.000 złr.; 8) Spłata pieniędzy papierowych z obiegu wyjętych 3500 złr., razem 1,103.000 złr.; wydatki na dług ufundowany: 9) kasa długu państwa 168.027 złr.; 10) departament rachunkowy w kasie długu państwa 22.886 złr.; 11) departament rachunkowy dla długu państwa 130.528 złr.: 12) dyrekcya długów państwa 24.332 złr.; 13) wyrób obligacyi długu stałego 300.000 złr.; 14) wydatki prowizyjne i komisyjne domów wexlowych 200.000 złr.; 15) koszta książkowe domów wexlowych 40.000 złr.; 16) koszta losowania, inseraty i wydatki na podróże 17.200 złr., razem wydatki długu stałego 902.973 złr., 17) pensye państwa 1,800.000 złr., ogółem wydatki ministerstwa skarbu dla całego państwa 3.969.434 złr.

V. Kontrola rachunkowa:

1) Najwyższy trybunał rachunkowy 128.798 złr.; 2) centralna buchhalterya wojskowa 895.680 złr.; 3) departament rachunkowy marynarki 25.477 złr., razem 1,049.955 złr.

VI. Rezerwa na wydatki nieprzewidziane 50.000 złr.

Ogółem całkowita suma wydatków wynosi 89,565,893 złr.

Ponieważ jednak nadwyżki dochodów celnych krajów i królestw reprezentowanych w radzie państwa obliczono na 8,582,191 złr. a krajów korony węgierskiej na 1,079.755 złr. co czyni razem 9,528.191 złr., czyli po straceniu zwrotów podatku konsumcyjnego w sumie 3,100.000 złr., sumę 6,482.191 złr., zatem odtrąciwszy tę sumę od poprzedniej, pozostanie jako ogół wydatków wspólnie pokryć się mających 83,083.702 złr.

Najjaśniejszy Pan wydał pod dn. 21. b. m. list odręczny do J. E. ministra Dr. Giskry, w którym poleca mu, aby mieszkańcom miast Tryestu i Wiednia za pośrednictwem ich reprezentacyi wyraził w najwyższem Jego cesarskiej Mości i dostojnej rodziny cesarskiej imieniu podziękowanie za szczere objawy współczucia przy przywiezieniu i pogrzebaniu zwłok ś. p. Cesarza Maxymiliana.

„Wien. Abdp.“ z d. 22. b. m. pisze: W ostatnich czasach pojawiają się w dziennikach doniesienia o uchwałach rady ministeryalnej tego rodzaju, że nie mając najmniejszej podstawy prawdziwej, mogą tylko bałamucić i niepokoić opinię publiczną. Ponieważ przy obradach ministeryalnych okrom członków gabinetu bywa obecnym tylko ściśle związany przysięgą protokulant, a o niedyskrecyę któregokolwiek z członków gabinetu obwiniać się nie godzi; więc wynika samo z siebie, że wszystkie owe doniesienia pochodzące niby z rady ministrów, nie są niczem innem, jak zmyśleniami pozbawionemi wszelkiej autentyczności. Widzimy się więc zobowiązanymi do ostrzeżenia tak dzienników jako też i publiczności przed podobnemi doniesieniami.

„Pesti Naplo“ pisząc o przemowie Najjaś. Pana do delegacyi węgierskiej powiada, że pierwszy to raz wyrzeczono od tronu, że patryotyzm wę-

gierski jest źródłem pomyślności nie tylko dla Węgier, lecz i dla wszystkich narodów z Węgrami połączonych. Również ważnem jest to oświadczenie, że konstytucya węgierska w delegacyach nową znalazła gwarancyę, że konstytucya węgierska nie jest przeszkodą dla dobrobytu innych ludów monarchii, że Król węgierski może wypełnić swoje obowiązki, nie uwłaczając przez to bynajmniej swemu powołaniu cesarskiemu. To właśnie udowodniło stronnictwo Deaka.

„Lloyd“ węgierski konstatuje, że przemowa Najjaśn. Pana wywarła najlepszy wpływ na delegacyę węgierską, i podnosi na podstawie tego, że delegacya w rzeczy samej może się stać rękojmią historycznej konstytucyi Węgier.

Tenże dziennik otrzymuje doniesienie z Paryża, że pp. Schneider i Haber starali się u ministra finansów w imieniu Societé générale o pozwolenie emisyi pożyczki węgierskiej i żądane pozwolenie otrzymali.

„Jour. de St. Pet.“ z dn. 18. b. m. podaje następujący znany już z telegramów artykuł wstępny treści polemicznej o sprawie wschodniej:

„Dziś telegraf mówi o nowym artykule „Patrie.“ Dotycze on uwag, jakie Francya miała czynić w Belgradzie przeciwko uzbrojeniom w Serbii, uwag, które Austrya miała popierać, a do których Anglia i Prusy miały zastosować swój ton mowy. „Patrie“ cieszy się z tej poczwórnej zgody w interesie pokoju, i wspomina zarazem o radach umiarkowania, jakie też mocarstwa miały udzielić w Bukareszcie. Pochlebiamy sobie, że jesteśmy nie mniej szczerymi przyjaciołmi pokoju jak „Patrie“ i sądzimy, że lepiej służymy temu szacownemu interesowi Europy, wstrzymując się od postępowania za przykładem, jaki daje swemi insynuacyami, równie nieustannemi jak źle uzasadnionemi przeciwko mniemanym intrygom Rosyi i jej ajentów, — ajentów tak tajemniczych, że nikt nie zdołał wykryć ich śladów. Co, mówiąc nawiasem, dość jest naturalnem, bo widma nie pozostawiają, jak przynajmniej mówią ci co je widzieli, żadnych śladów. Oskarzenia „Patrie“ zaczynają się starzeć; ażeby nie przemieniły się na śmieszną niemoc burzliwej zgrzybiałości, należałoby zdecydować się poprzeć je jakiemi dowodami. Potwarz jest bronią, której straszne następstwa wymownie wskazuje Don Basilio (w „Cyruliku Sewilskim“), lecz jest to broń haniebna, której użyciem powinni pogardzać szanujący się pisarze, jak ją odpycha honor męża stanu. Rosya nigdy nie ukrywała swych sympatyi dla chrześcian wschodnich, jawnie je głosiła i nie ustawała w naleganiu na polepszenie losu ludności, które w rozmaitych krajach państwa tureckiego, wyglądają lepszego położenia. Rosya nie potrzebuje ukrywać i nie ukrywa swej braterskiej litości, nie życzy sobie niewątpliwie krwawych starć; wszystkie jej rady, wszystkie usiłowania stale dążyły do zapobieżenia tam katastrofom. Jej wytrwałość, odległa od rozdmuchiwania płomienia zapału, usiłowała udzielać rady umiarkowania tym co cierpieli, podczas kiedy starała się wyjednać u władzy zwierzchniczej lub panującej niezbędne reformy. To co Rosya uczyniła, każdy bez wyjątku z rządów europejskich uczyniłby na jej miejscu; każdy rząd pochlebia sobie, że jest przejęty ludzkiemi, postępowemi i roztropnemi zamiarami, zupełnie takiemi jak Rosya. Ale ambicya rosyjska jest niewyczerpanym i dogodnym tekstem do rozpraw dla pewnych dziennikarzy. Kiedy nie mogą lub nie umieją mówić o czem innem, zaczynają na nowo swe gadaniny o intrygach moskiewskich, nie zważając wcale, że w swych zarzutach mogą skompromitować takie mocarstwo, którego nie chcieliby sobie odstręczyć. Rosya podnieca Kandyotów, Serbów, Bulgarów, Czarnogórców; utrzymują to z tem większą gwałtownością, im mniej są w stanie tego dowieść. Ten który oskarza, powinien dowodzić; wszakże Rosya przeczy; niech więc „Patrie“ dowodzi. Co do kroków mocarstw, o których oznajmia „Patrie“, nie jesteśmy uwiadomieni o ich doniosłości, i trzebaby znać tekst oświadczeń każdego rządu, aby można je ocenić. Zdaje nam się zresztą pewnem, że jeżeli mocarstwa nalegają na ludności nie zadowolnione z wysokiej Porty, aby je uspokoić, tem większy będą miały obowiązek wymagać dla nich słusznego zadośćuczynienia, ponieważ zdaje się niewątpliwie, iż pewna wspólna deklaracya niedawno napisana uzyskała we Francyi specyalne tłómaczenie — po jej wyformułowaniu — jeżeli można wnosić z pozorów, które nam się zdają dość przekonywającemi.“

Po kilkodniowej przerwie przynoszą telegramy z Irlandyi nowe wiadomości o Fenianach. Powiadają, że na ulicy w Cork rzucono na jakiegoś człowieka wracającego późną porą do domu flaszkę greckiego ognia, wziąwszy tego przechodnia mylnie za urzędnika policyi. W Dublinie miano znowu skonfiskować broń i grecki ogień. Krawiec Downey, w którego domu znaleziono te zapasy, tłómaczy się, że nic o nich nie wiedział. Jest on przyaresztowany i śledztwo jeszcze się toczy. Uwięziony już dawniej Lennon obwiniony jest o zdradę stanu i ma być stawiony przed sądem przysięgłych. Lord Swathnarin, naczelny komendant wojska irlandzkiego powrócił już ze swojej podróży inspekcyjnej po wszystkich stacyach garnizonowych i ma mieć zamiar zaprowadzenia wielu zmian w dyslokacyi wojska. Opinia publiczna zaczyna powoli się uspokajać i przychodzić do przekonania, że ani w Londynie, ani w Irlandyi nie jest sytuacya tak niebezpieczną jak się obawiano po zamachu w Klorkenwell.

Obawa z powodu grożących na wschodzie wypadków wojennych zmniejszyła się znacznie i na giełdzie londyńskiej. Odkąd rozeszła się wiadomość o krokach poczynionych w Serbii przez niektóre główne mocarstwa, uspokoiły się umysły. Tylko doniesienia z Krety, gdzie dzieło pacyfikacyi zawsze jeszcze bardzo powoli postępuje, paraliżują budzące się nadzieje; i one jednak nie mogą na długo zachwiać wiary, że niebezpieczeństwo wielkiej wojny jest usunięte, a dzienniki ze spokojną rozwagą zajmują się rozważaniem teraźniejszej sytuacyi. „Morn. Post“ mniema, że najprostszą byłoby rzeczą nie zasilać małego naddunajskiego potentata kapitałami, dozwolić Serbii tylko, aby się zajmowała sprawami kolei żelaznych i t. p. a z zadowoleniem widzi, że Rosya w chwili obecnej zaprzecza stanowczo zarzutom, jakoby myślała o rozszerzeniu swych granic. Chrześcian w Turcyi, jak sądzi, najlepiej byłoby zostawić ich tradycyjnej polityce.

Posuwanie się Rosyan w Indyach zajmuje głównie dzienniki tamże wychodzące, a w Anglii dopiero wtedy piszą o tem, gdy tam żywiej tę sprawę poruszą, i wtedy powstaje zwykle popłoch, który zaraża wszystkie dzienniki angielskie. Obecnie dzienniki indyjskie postępują inaczej, a „Times of India“ podaje szerek korespondencyi objaśniających posuwanie się Rosyi na drodze do Indyi. W korespondencyach tych bardzo małe znaczenie przypisano postępowi Rosyan. „Herald“ rozważając te stosunki doradza nie odmawiać pomocy dla uspokojenia Afganistanu, popierać pretendenta korony Scher Alego, i pozyskać go jako potężnego sprzymierzeńca, a wtedy możnaby bez obawy pozostawić Rosyan w pośrodku ich nieprzyjaciół.

Dzienniki paryskie w dzień rocznicy dekretu reformy z d. 19. stycznia zeszłego roku wspominają z niejaką obawą, jak w małej części tylko wszelkie nadzieje wolności od tego czasu się ziściły. „J. d. Debats“ robi uwagę, że z reform tylko zniesienie prawa adresów stało się prawdą; nadane natomiast prawo interpelacyi okazało się iluzorycznem, gdyż połączone z niem klauzule pozwalają opozycyi tylko wyjątkowo zrobić zeń użytek. Prawo prasowe i o stowarzyszeniach nie jest jeszcze załatwione, a zresztą nie jest ono bynajmniej postępem. Organa rządowe uznają zresztą same, że drakońskie ustawodawstwo z r. 1852 nigdy nie było potrzebniejsze jak w r. 1868. To też powtarzają się raz po razu kondemnaty dzienników na grzywny pieniężne i na więzienie, a „Courr. fran.“ już tyle razy był kondemnowany, że brzemię nałożonych nań kar pieniężnych wkrótce zupełnie go przygniecie.

„La Presse“ podaje jako pogłoskę, że minister Rouher z powodu 19. stycznia, z której to daty są przeszłoroczne liberalne przyrzeczenia, przedłożył cesarzowi dekret, modyfikujący art. 97 regulaminu ciała ustawodawczego, który mówi o prawie interpelacyi. Jeżeli się to doniesienie potwierdzi, to nowacya prawdopodobnie w tem będzie polegać, że izbie będzie wolno w przyszłości wotować motywowany porządek dzienny, lecz prawdopodobnie pogłoska ta nie potwierdzi się.

Nowe ministeryum greckie zamierza rozwiązać izbę, jeśli po upływie terminu odroczenia odmówi mu swego poparcia. Już skład nowego gabinetu wyrażał opozycyę przeciw dotychczasowej izbie, albowiem żaden z jej członków nie wszedł do gabinetu. Co do osobistości pojedynczych ministrów pierwszy minister p. Morastinis, był dawniej prezesem sądu najwyższej instancyi. Jego znajomość spraw krajowych ogólnie jest chwalona. PP. Messinesi, minister spraw wewnętrznych i Achturis minister marynarki poraz pierwszy są u steru rządu, gdy minister wojny pan Sperasili jeszcze za Króla Ottona bywał kilka razy ministrem. P. Karnapulos poraz drugi już zarządza finansami Grecyi. Nakoniec p. Delijami, nowy minister spraw zagranicznych, dotychczas był posłem greckim w Konstantynopolu.

Listy z Konstantynopola zawiadamiają, że stan rzeczy na Krecie wciąż jest bardzo niepomyślny. Anglia przez swego ambasadora p. Elliot, stara się wytłumaczyć Fuadowi Baszy, iż położenie tak się pogorsza, że potrzeba koniecznie pomyśleć o szybkiem i praktycznem rozwiązaniu przyjmując komisyę międzynarodową, lub też jeśli to się stanie koniecznem, tworząc z wyspy Krety osobne księstwo jak z wyspy Samos. Porta jednak rozdrażniona nieprzyjacielską postawą rządu greckiego, nie chce słuchać tych rad pojednawczych. Dla tego to gabinet londyński ciąży w Atenach, aby skłonić Króla Jerzego do przyjęcia polityki umiarkowańszej, i temu ułatwienia pojednawczych kroków jakie mocarstwa czynią w Konstantynopolu.

Bezsilność ministeryum w przywróceniu spokojności w państwie Sułtana, oraz współzawodnictwo ambicyi dotychczas zawodzonych, ale ciągle nietracących nadziei dostania się do władzy pod pozorem programu reformistowskiego; wszystko to szkodzi Porcie.

Kilkakrotnie już krążyły pogłoski o upadku teraźniejszego ministeryum i o zastąpieniu go przez gabinet którego naczelnikiem ma być książę Mustafa Fazyl wydziedziczony brat wice Króla Egiptu. Pogłoski te wciąż się utrzymują, chociaż im zaprzeczają telegramy z nad brzegów Bosforu. Według ostatnich wiadomości, Fuad Basza miał posłuchanie u Sułtana, z czego wniesiono, że wieść o jego dymisyi była bezzasadną. Równie loicznym byłby przeciwny wniosek.

Czytamy w „Nordd. Allg. Ztg.“: Korrespondencya włoska przytacza fakt, który niedawno jeszcze nie omieszkanoby wytłumaczyć w duchu niepokojącym. Wiadomo, że dzienniki kilkakrotnie doniosły, iż poseł turecki w Wiedniu Haidar Effendi udaje się do Londynu. Mówiono, że ten dyplomata ma misyę dotyczącą teraźniejszych zawikłań na Wschodzie, a posłuchanie które rzeczywiście miał u lorda Stanley, umocniło te pogłoski. Obecnie wspomniona korespondencya donosi, że cel owej podróży jest czysto prywatny. Teraźniejszy poseł turecki w Londynie, Mussurus Basza, z powodu nieszczęść domowych (niedawno utracił żonę) zamierza opuścić zawód dyplomatyczny, a ponieważ Haidar Effendi ma w takim razie go zastąpić, przeto jego podróż do Londynu miała na celu porozumienie się z p. Mussurus w tym przedmiocie.

Wiadomości z Kandyi nie zaznaczają żadnej zmiany w położeniu. Faktem jest niezaprzeczonym, że powstanie wciąż się utrzymuje; podobnież jest rzeczą pewną, iż wojska tureckie nie mogą się poszczycić żadnem powodzeniem. Naczelny wódz Aali Basza już w tych dniach opuszcza wyspę. Okręty rosyjskie wciąż zabierają na swój pokład zbiegów zwłaszcza kobiety i dzieci. Ogólna cyfra Kandyotów przewiezionych do Grecyi wynosi 60 tysięcy.

Kronika.

(Zwłoki znalezione.) W Hadynkowcach, w pow. husiatyńskim, dnia 17go b. m. znaleziono w rzece przy łowieniu ryb zwłoki dziecka nowonarodzonego.

(Pożary.) W Domatkowie, w pow. ropczyckim, dnia 6go b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi; szkoda wynosi 354 złr. Przyczyna pożaru jest nie wiadoma. W nocy z 17. na 18. b. m. spalił się w Mykietyńcach, w pow. kossowskim, młyn zaasekurowany na 440 złr. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma. Na folwarku dworskim w Sędziszowie dnia 20go b. m. spaliła się stodoła ze zbożem i narzędziami rolniczemi zaasekurowana na 7000 złr., szkoda wynosi jednak około 13.500 złr. Ogień miał być podłożony i domniemanych sprawców ujęto.

(Zabójstwo.) W Jankowy, w pow. grybowskim, dnia 26go z. m. włościanie pobili w karczmie Józefa Lichonia tak, że niebawem umarł.

(Samobójstwo.) W Glinnie, w pow. lwowskim, obwiesił się w stodole dnia 18go b. m. parobek Andrzej Hodowicki. Przyczyna samobójstwa nie jest wiadoma.

(Nieszczęsny wypadek.) Pod Jabłonką, w pow. Turka, dnia 18go b. m. poniosła śmierć przez zmarznięcie żebraczka Anna Hermanowicz.

(Morderstwo.) W Prusach zachodnich na drodze z Loebau do Pronikau znaleziono w końcu z. r. zwłoki nieznajomego człowieka zamordowanego. Sądząc z ubioru miał to być flisak z Galicyi. Mógł on mieć około lat 26, 5 stóp wysokości, blondyn z niebieskiemi oczyma; był ubrany w kapotę brunatną, siwe spodnie i krótkie buty.

(Zakon Franciszkański w Galicyi) ma 8 klasztorów a mianowicie:

1. We Lwowie, 11 księży, 1 subdyakon, 2 słuchaczy teologii, 1 organista, 6 kleryków, 4 laików i nadto 3 członków po za obrębem klasztoru. Klasztor ten posiada wieś Hanaczów pod Glinianami.

2. W Krakowie, 7 księży, 2 laików, 3 kleryków.

3. W Haliczu, 5 księży, 1 organista.

4. W Horyńcu, 3 księży.

5. W Przemyślu, 3 księży.

6. W Sanoku, 3 księży.

7. W Krośnie, 4 księży, 1 organista.

8. W Kalwaryi, 4 księży i nadto 2 członków po za obrębem klasztoru.

Ogółem jest 44 księży, 12 kleryków i 11 laików, razem 67 zakonników. Prowincyałem jest przew. ksiądz Władysław Mach.

Tu należą jeszcze dwa zakony żeńskie reguły św. Klary:

1. W Krakowie u św. Andrzeja, gdzie jest 33 zakonnic i

2. W Starym Sączu, gdzie jest 27 zakonnic i 3 nowicyuszki.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 23. stycznia 1868.

Efekta: Rubel papierowy rosyjski 1.65. Towary: Para pszenicy (170 ℔) i żyta (160 ℔) netto 18.50 na koniec lutego 1868 ab Bursztyn.

„Times“ donosi w swym giełdowym artykule: Otrzymaliśmy telegraficzną wiadomość z Tyflisu, że rząd perski porozumiał się z rosyjskim i pruskim w celu założenia dwudrutowej linii telegraficznej od miasta Nordeney (w Prusach, gdzie się kończy telegraficzna linia agencyi Reutera) do granicy Indyi wschodnich. Każdy z trzech rządów bierze na siebie koszta takiej części tej ogromnej linii, jaka na jego terytoryum wypadnie. Zgodzono się na to, ażeby pomieniona linia służyła wyłącznie dla komunikacyi Europy z Indyami wschodniemi; tak, że po jej ukończeniu istniejące w każdem z trzech umawiających się państw linie już do rzeczonej komunikacyi wcale posługiwać nie będą. Założenie nowej linii powierzone zostaje londyńskiemu domowi braci Siemenes, mającemu zresztą kantory swoje w Petersburgu i Berlinie; cały zarząd i obsługa linii także w ręku tegoż domu zostawać będzie. Koszta założenia tego przedsięwzięcia wynosić będą od Nordency do Teheranu (gdzie zaczyna się linia telegraficzna rządu wschodnio-indyjskiego) około 400.000 funtów sterlingów, licząc w to i przeprowadzenie liny podwodnej przez morze Czarne, a to dla wyminięcia międzymorza kaukazkiego, gdzie z przyczyn miejscowo-klimatycznych komunikacya telegraficzna często się przerywa. Wszółdziałanie rządu wschodnio-indyjskiego jest zapewnione. Linia w mowie będąca potężnie konkurować będzie z istniejącą komunikacyą telegraficzną przez Francyę lub Niemce południowe, a następnie Austryę, Turcyę europejską i Azyę mniejszą do perskiej zatoki, — z tą jeszcze wyższością, iż będzie pod jednym, wyłącznie angielskim zarządem, wtedy gdy tamta linia jest w administracyi tyluż rządów, przez ile krajów przechodzi. Nowa linia ma być skończona we dwanaście miesięcy od rozpoczęcia robót i będzie mogła przesyłać po 40 wyrazów na minutę z Londynu do Teheranu.

Ostatnia poczta.

Peszt, 22. stycznia. Zapadła się kopuła kościoła katedralnego na Leopoldstadt, przyczem i nawa środkowa runęła. Nikt nie zginął, spodziewano się bowiem tej katastrofy, gdyż poprzednio zarysowały się dwa słupy.

Berlin, 22. stycznia. Komisya izby panów ma zaproponować, aby wniosek względem wolności mówienia w sejmie przyjęty został z tą zmianą, aby z członków obu izb sejmu utworzony został sąd honorowy do sądzenia mów dających zgorszenie.

Petersburg, 22. stycznia. Senator francuski i komendant gwardyi narodowej Mellinet otrzymał order Alexandra Newskiego, a fabrykant pruski Krupp order Włodzimierza.

Z Turkestanu donoszą: Rozbójnicy bockharscy pojmali oficera rosyjskiego i trzech żołnierzy. Na żądanie, aby ich zwrócono, Emir dał odpowiedź nie dość zaspokajającą. Komendant rosyjski zarządził ukaranie kantonów, które zawiniły. Emir wybiera mnóstwo rekruta i gotuje się do wojny.

W Moskwie zbankrutował pewien znaczny dom handlowy: upadłość wynosi 2,500.000 rubli.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. stycznia.

Hotel George: PP. Hackmann Eug., gr. nieun. arcybiskup, z Czerniowiec. — Br. Brunicki Sew, z Zaleszczyk. — Jahn Gust., z Łochec. — Pinczakowski Józef, z Wybranówki. — Runge Edw., z Kiłajowic. — Hr. Zamojski Szcz., z Wysocka. — Hr. Zamojski Konst., z Paryża.

Hotel europejski: Wojtkowski Adolf, z Żurawiczki.

Hotel Larga: Dr. Klimkiewicz Rom., adwokat, z Czerniowiec.

Hotel angielski: Skolimowski Jul., z Niżyny.

Pod Nr. 514¼: Liebknecht Fryd. c. k. major, z Czerniowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. stycznia.

PP. Ks. Thurn Taxis, c. k. podpułkownik, do Mostów. — Bolberitz Fryd., c. k. lekarz pułku, do Brzeżan. — Kessler Henr., c. k. podporucznik, do Wiednia. — Bronikowscy Arnold i Szczepan, na Wołyń — Ball Jan, do Tuligłów. — Garbaczyński Piotr, do Mokrzyc. — Br. Gostkowski Ant., do Czyżowic. — Jaworski Apol., do Skwarzawy. — Jakubowicz Ant., do Mikuliniec. — Jordan Kaz., do Konikowic. — Szczepański Tad., do Czajkowic. — Ududowicz Grzeg., do Dąbek.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. stycznia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	320.94	— 0.2	82.	Z. sł.	10
2. god. po poł.	320.94	+ 1.9	65	PdZ. b.sł.	2
10. god. wiecz.	321.37	— 1.0	76	Z. sł	2

Mało śniegu = 0.08.

TEATR.

Dziś: (przedstaw. polskie): „**Ofiary**“, komedya w 3 aktach z angielskiego.

Jutro (przedst. niem.): „**Lusttrain auf der Bahn des Witzes geführt durch die Locomotive des Scherzes**“, albo: „**Ein heiterer Abend in Lemberg!**“ kwodlibet z muzyką i spiewami; „**Vor dem Frühstück**“. komedya w 1 akcie z polskiego przez Jana Alex. hr. Fredrę; „**Die 73 Kreuzer des Herrn v. Stutzelberger**“, krotochwila w 1 akcie. Na dochód pana Augusta Paulmann.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 23 stycznia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	66	5	73
Dukat cesarski	„	5	68	5	76
Pólimperyał zł. rosyjski	„	9	82	9	95
Rubel srebrny rosyjski	„	1	82	1	86
„ papierowy rosyjski	„	1	64	1	66
Talar pruski	„	1	75	1	77
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł.	bez kup.	78	52	79	08
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kup.	82	31	82	81
„ „ banku hip. gal.	bez kup.	94	—	94	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kup.	63	17	63	83
Obligi 5% pożyczki narodowej		65	33	66	08
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		196	17	197	67
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		166	50	168	33
„ banku hipotecznego galic.		72	50	74	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. stycznia 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65 20	65 40
od kwiet. do października po 5%	65 20	65.40
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 —	73 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	79.—	80 —
Metaliki po 5%	56 70	56 85
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	158.50	159.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	158 —	159 —
Przez. do wyl. z r. 1854	73 25	73.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83 15	83 30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91 75	92.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	77 20	77.40
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	19.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.50	89.50
Czech	91 50	92.—

	pien	towar
Węgier	69 50	70.—
Galicyi	63 —	63 75
Siedmiogrodu	63 —	63 75
Bukowiny	63 —	63 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99 75

2. Akcye.

	pien	towar
Banku narodowego	673 —	675 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	185 —	186 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	632 —	633 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	107 50	108 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1700.—	1705.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	244 90	245.10
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	163 —	163 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140 —	140.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	195 75	196 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	167.—	168.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	486.—	488 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93 70	93.90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	79 —
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	91 75	92 25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102 —	103 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 —	91.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88 25	88.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 106 zł.	94 25	95.75

5. Losy.

(za sztukę.)	pien	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126 75	127 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91.—	93.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	53.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 —	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	117.—	119 —
Salma „ 40 „ „	29.75	30.25
Palfiego „ 40 „ „	24.25	24 75
Clarego „ 40 „ „	29.—	29 50
St. Genois „ 40 „ „	26.—	26 50
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.—
Waldsteina 20 „ „	19.—	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15. —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 —	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	99 80	100 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100 —	100 25
Hamburg za 100 M. B.	88 40	88.60
Londyn za 10 ft. szt.	119 65	119 90
Paryż za 100 fr.	47 60	47 60

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5 71	5 $71\frac{1}{2}$
detto. pełnej wagi	5.71	5 $71\frac{1}{2}$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 $55\frac{1}{2}$	9 $56\frac{1}{2}$
Rosyjski imperyał	9.85	9 90
Talar związkowy	1.77	1 73
Srebro	118 —	118 25
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. $67\frac{5}{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 23 stycznia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	56	80
„ z procentami z maja i listopada	57	75
5% pożyczka narodowa	65	80
Losy z 1860 roku	84	20
Akcye banku wiedeńskiego	672	—
„ „ kredytowego	185	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	120	—
Srebro	118	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	73

DZIENNIK URZĘDOWY.

(171) **Kundmachung.** (1)

Nro. 81448. Ueber Ansuchen der k. preuß. Regierung in Oppeln vom 16. December 1867 Z. 1361 wird mit Berufung auf die hierortige Kundmachung vom 27. Juli d. J. Z. 46832 zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß dieselbe bewogen durch die Vorstellungen der Handels- und Gewerbekammer zu Troppau den Zeitpunkt der strengen Durchführung der ausnahmslosen Anwendung breiterer Radfelgen für gewerbliches Fuhrwerk nach Maßgabe der Belastung desselben für den Verkehr auf Kunst- und sonstigen Communications-Straßen im preußischen Staate, sowohl für das inländische als für das ausländische Fuhrwerk um 6 Monate verschoben und auf den 1. Juli 1868 festgesetzt hat.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 29. December 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 81448. Na prośbę król. pruskiego rządu w Opolu z dnia 16. grudnia 1867 l. 1361 podaje się z odwołaniem do tutejszego obwieszczenia z 27. lipca r. b. l. 46832 do wiadomości powszechnej, że tenże rząd spowodowany przedstawieniami izby handlowej i przemysłowej w Opawie, termin ścisłego wykonania przepisów co do bezwyjątkowego używania kół o szerszych obręczach u wozów używanych w celach przemysłowych w miarę ich obładowania do obrotu na sztucznych i innych gościńcach łącznych w państwie pruskiem, tak dla krajowych jak i zagranicznych wozów o 6 miesięcy odroczył i na dzień 1. lipca 1868 naznaczył.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 29. grudnia 1867.

(114) **Edykt.** (3)

Nro. 20443. C. k. sąd krajowy w Krakowie w skutek podania pp. Leona Wilhelma Zabawskiego wykazanego współwłaściciela dóbr Rozdziele górne, i Aschera Eibenschütza nabywcy kapitału indemnizacyjnego, wzywa wszystkich, którym prawo hypoteczne co do wspomnionych dóbr Rozdziele górne Dom. 21, pag. 85 przysłuża — aby celem przyznania kapitału indemnizacyjnego według zawiadomienia c. k. ministeryalnej komisyi indemnizacyjnej w Krakowie z dnia 11. sierpnia 1856 do l. 3608 dla wymienionych dóbr w kwocie 5275 złr. 10 kr. m. k. obliczonego ze swemi pretensyami w tut. c. k. sądzie krajowym najdalej po dzień 10. marca 1868 ustnie lub pisemnie się zgłosili.

Treść rzeczonego zgłoszenia obejmować winna:

a) dokładne podanie imienia, nazwiska, miejsca zamieszkania (nr. domu) zgłaszającego się lub jego pełnomocnika, który winien się wykazać pełnomocnictwem w formie prawem przepisanej wystawionem i legalizowanem;
b) wysokość sumy będącej przedmiotem pretensyi hypotecznej tak co do kapitału jak i co do odsetków o ile tym równie prawo zastawu jak kapitałowi przysłuża;
c) hypoteczne oznaczenie zgłoszonej pozycyi;
d) w razie gdyby zgłaszający się po za obrębem tut. c. k. sądu krajowego miał swoje zamieszkanie, przedstawienie pełnomocnika do odbioru rozporządzeń sądowych upoważnionego, w przeciwnym razie takowe przesyłane będą pocztą zgłaszającemu się z tym skutkiem, jaki mają doręczenia do własnych rąk adresata. — Jednocześnie oznajmia się, iż ten, któryby na terminie powyżej wyznaczonym przedłożyć swoich pretensyi zaniedbał, uważany będzie tak, jak gdyby zezwolił, aby celem zaspokojenia swej pretensyi, według porządku hypotecznego na rzeczony kapitał indemnizacyjny przekazanym został, i więcej ze swemi pretensyami słuchanym nie będzie.

Zaniedbujący się zgłosić ze swemi pretensyami w terminie powyżej oznaczonym, utraca prawo wniesienia zarzutów i przedsięwzięcia jakichbądź kroków prawnych przeciwko ugodzie pomiędzy zgłaszającymi się i uprawnionymi do powzięcia rzeczonego kapitału indemnizacyjnego w myśl §. 5 ces. pat. z d. 5. listopada 1850 zawartej.

W skutek czego zaspokojenie jego pretensyi przekazanem będzie do kapitału indemnizacyjnego podług następstwa hypotecznego lub w myśl §. 27 ces. pat. z dnia 8. listopada 1853 i pozostanie zabezpieczone na gruncie.

Jednocześnie z życia i miejsca pobytu niewiadomym współwłaścicielom dóbr Rozdziele górne, mianowicie: dzieciom Maryanny z Zabawskich Nowakowskiej, Józefowi Zabawskiemu i Franciszkowi Zabawskiemu celem przzprowadzenia rozprawy względem przyznania kapitału indemnizacyjnego za zniesione powinności poddańcze w dobrach Rozdziele górne, ustanawia się kuratorem p. Dra. Koczyńskiego ze substytucyą p. Dra. Rydzowskiego, polecając im, aby praw rzeczonych współwłaścicieli według przepisów ustawy dopilnowali.

Kraków, dnia 16. grudnia 1867.

(120) **Edict.** (3)

Nro. 111. Vom Samborer k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Benzion Spitz mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gegeben, daß über Ansuchen der Riwe Zuckerberg, Male Rappaport und Chaje Dwora Bloch de praes. 29. November 1866 Z. 13520 um Ausfolgung des beim Depositenamte des Drohobyczer k. k. Bezirksgerichtes erliegenden Licitationserlöses aus den, dem Benzion Spitz gehörigen, im Executionswege veräußerten Fahrnissen im Betrage von 1754 fl. 30 kr. öst. W. zur Hereinbringung der von denselben ersiegten Wechselforderungen von 1300 fl., 500 fl. und 300 fl. öst. W. s. N. G. mit h. g. Beschluße vom 11. December 1866 Z. 13520 dieser Erlös behufs verhältnißmäßiger Vertheilung unter die Bittstellerinen zur theilweisen Befriedigung ihrer Wechselforderungen s. N. G. für ausfolgbar erklärt und über weiteres Ansuchen derselben de praes. 26. Juni 1867 Z. 6814 mit h. g. Beschluße vom 23. Juli 1867 Z. 6814 die Uebertragung dieses Erlöses aus dem Depositenamte des Drohobyczer k. k. Bezirksgerichtes in das h. g. Depositenamt bewilligt wurde.

Da dem Gerichte der Wohnort des Executen Benzion Spitz unbekannt ist, so wird demselben auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator der Hr. Advocat Dr. Szemelowski und zu dessen Stellvertreter der Hr. Advocat Dr. Ehrlich bestellt und Benzion Spitz aufgefordert, damit er dem bestellten Vertreter die nöthigen Behelfe mittheile, oder einen andern Sachwalter dem Gerichte namhaft mache, widrigens er sich selbst die nachtheiligen Folgen zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Sambor, am 10. Jänner 1868.

(108) **Edykt.** (3)

Nro. 12797. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem księcia Wilhelma Radziwiłła, iż na prośbę Zofii ks. Radziwiłł nakaz zapłaty sumy 5295 złr. 18 kr. jak też sumy 1573 złr. 79½ kr. w. a. w 14 dniach pod dniem 18. kwietnia 1867 do l. 3946 wydanym został.

Gdy pobyt księcia Wilhelma Radziwiłła wiadomym nie jest, przeto ustanowiony zostaje na koszt tegoż i niebezpieczeństwo kurator w osobie p. adwokata Dra. Regera w Przemyślu z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Mochnackiego, któremu powyższy nakaz zapłaty doręczonym zostaje.

Przemyśl, dnia 18. grudnia 1867.

(132) **Edykt.** (3)

Nro. 19790. C. k. sąd krajowy Krakowski podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia przez p. Jakóba Miętuszewskiego przeciw p. Stanisławowi Szembekowi wywalczonej sumy 8691 złp. 7⅞ gr. z pn. w drodze egzekucyi wyroku c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 31. października 1865 l. 11753 i rezolucyi tutejszosądowej z dnia 26. lutego 1866 l. 3029 — rozpisaną zostaje w trzecim terminie publiczna sprzedaż realności pod l. 73 A. Gm. X.-216 Dz. VIII. w Krakowie położonej, p. Stanisława Szembeka własnej, która w c. k. sądzie krajowym Krakowskim w dniu 6. marca 1868 o godzinie 10tej z rana przedsięwziętą będzie pod warunkami edyktem z dnia 12. sierpnia 1867 l. 12343 w Gazecie Lwowskiej w NN. 204, 205 i 207 z roku 1867 ogłoszonymi, z następującemi zmianami:

1. Realność w mowie będąca także niżej ceny szacunkowej 4102 złr. w. a. sprzedaną zostanie.

2. Chęć kupienia mający obowiązanym jest wadyum w kwocie 205 złr. w. a. złożyć.

Resztę warunków w registraturze sądowej przejrzeć można.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się p. Stanisława Szembeka, p. Jakóba Miętuszewskiego, wierzycieli hypotecznych wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, tudzież tych, którzyby z swemi wierzytelnościami po dniu 9. lipca 1867 do hypoteki weszli, lub którymby rezolucya niniejsza z jakiejkolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, przez edykt i do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Rydzowskiego, któremu pan adwokat Dr. Rosenblatt za zastępcę dodany jest.

Kraków, dnia 31. grudnia 1867.

(133) **Edykt.** (3)

Nro. 7666. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem p. Józefa Jaworskiego, iż w skutek pozwu Nichy Nattel przeciw niemu względem zapłacenia sumy 105 złr. w. a. z p. n. na dniu 27. marca 1862 l. 1575 wniesionego, na prosbę powódki dla pozwanego niewiadomego z miejsca pobytu kuratorem tutejszy adwokat p. Dr. Zieliński z substytucyą p. adwokata Dra. Bersona ustanowionym i zarazem termin do obrony i dalszego postępowania na dzień 19. lutego 1868 został wyznaczonym.

Wzywa się zatem pozwanego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi do prowadzenia tego procesu wcześnie udzielił, lub też innego pełnomocnika sądowi wskazał, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie winien.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 23. grudnia 1867.

(134) **Edict.** (3)

Nro. 3668. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird kundgemacht, daß die in Folge Ersuchschreibens des k. k. Kreisgerichts Teschen ddto. 28. Juni 1867 Z. 4122 und vom 16. Juli 1867 Z. 4872 zur Befriedigung der Forderung des Hrn. Gustav Deutschländer gegen Hrn. Johann Szybiński pr. 200 fl. öst. Währ. sammt Nebengebühren bewilligte executive Feilbietung der dem Hrn. Johann Szybiński und Fr. Sophie Szybińska gehörigen, der obigen Forderung zum Pfande dienenden Realität Nr. 59 in Vorstadt Biała beim h. o. k. k. Bezirksgerichte in drei Terminen, d. i. am 30. März 1868, am 30. April 1868 und am 2. Juni 1868, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Den Kaufpreis bildet der Schätzungswerth der obigen Realität Nr. 59 in der Vorstadt Biała, im Betrage von 998 fl. 90 kr. öst. W.

Diese Realität wird an den zwei ersten Terminen nur um oder über den Schätzungswerth, am dritten aber auch um jenen Kaufpreis, welcher dem Betrage aller Tabulate gleichkommt, hintangegeben werden.

Jeder Licitant hat vor der Feilbietung ein Badium von 10% des Ausrufspreises, d. i. den Betrag pr. 100 fl. öst. W. im Baaren, in Staatsschuldverschreibungen oder in Pfandbriefen der galizisch ständischen Creditsanstalt sammt Coupons und Talons, und zwar die Werthpapiere nach dem aus dem letzten Zeitungsblatte „Gazeta Lwowska" ersichtlichen Wiener Course zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen.

Sollte jene Realität an beiden ersten Terminen nicht um oder über den Schätzungswerth, am dritten aber nicht um jenen Betrag, welcher dem Betrage aller Tabulate gleichkommt, nicht an Mann gebracht werden, so wird unter Einem zur Einvernehmung der Grundbuchsgläubiger über die Erleichterung der Feilbietungsbedingnisse eine Tagfahrt auf den 2. Juni 1868 um 11 Uhr Vormittags anberaumt, bei welcher die Grundbuchsgläubiger mit dem vorgeladen werden, daß die Nichterschienenen als der Mehrheit beigetreten angesehen werden würden.

Der Schätzungsact und Grundbuchsauszug, so wie die Feilbietungsbedingnisse, können bei dem Gerichte und der Ausweis der Grundentlastungsschuldigkeiten und die Steuern beim k. k. Steueramte in Biała eingesehen werden.

Hievon werden die bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, die unbekannten hingegen, so wie jene, denen der gegenwärtige Bescheid nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, oder welche erst nach dem 2. Juni 1867 an die Gewähr der obigen Realität gelangen sollten, zu Handen des für dieselben in der Person des Hrn. Advocaten Ehrler bestellten Curators und durch dieses Edict verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Biała, am 29. Juli 1867.

(136) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 14629. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wywalczonej przez Abrahama Offe przeciw Karolowi Barańskiemu sumy wekslowej 1245 zł. w. a. wraz z odsetkami po 6% od dnia 2. stycznia 1865 liczyć się mającemi i kosztami sądowemi w kwocie 7 złr. 38 kr. w. a. dawniej już przyznanemi, tudzież niniejszych kosztów egzekucyjnych w umiarkowanej kwocie 26 złr. 12 kr. w. a. publiczna przymusowa sprzedaż sumy 200 dukatów wraz z prawem do pobierania odpowiedniej części z czynszu dzierzawnego dóbr Chłopczyc jak Dom. 356, pag. 206. n. 52 on. w stanie biernym dóbr Chłopczyc tudzież sumy 501 duk. jak Dom. 448, pag. 326, n. 137 w stanie biernym dóbr Luwcza na rzecz dłużnika Karola Barańskiego ciężących. w dwóch terminach, a to: 5go marca 1868 i 23. kwietnia 1868, każdą razą o godzinie 10tej z rana pod następującemi warunkami w sali publicznej tutejszego c. k. sądu obwodowego odbędzie się:

1. Sprzedaż co do każdej z tych dwóch sum nastąpi na pierwszym terminie tylko za cenę wyższą od nominalnej wartości, rachując dukat wedle kursu Gazety Lwowskiej na dniu licytacyi, lub za cenę nominalnej wartości, którą się jako cenę wywołania stanowi, równą, na drugim zaś i poniżej ceny wywołania.

2. Chęć kupienia mający obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum 10% ceny wywołania w gotówce, lub listach zastawnych galicyjskiego instytutu kredytowego, akcyjnego banku hypotecznego, lub w obligacyach państwowych wedle kursu Gazety Lwowskiej na dniu licytacyi obliczyć się mających, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, któreto wadyum od najwięcej ofiarującego do depozytu się złoży, innym zaś po skończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

Dalsze warunki licytacyjne, tudzież ekstrakt tabularny każdej z tych dwóch sprzedać się mających sum, mogą chęć kupienia mający w tutejszosądowej registraturze lub w dniu licytacyi przed komisyą licytacyjną przejrzeć.

O tem zawiadamia się chęć kupienia mających tudzież proszącego i dłużnika, Antoniego Delinowskiego i Michała Barańskiego, tudzież wierzycieli następujących: Fiszla Aberdama, Markusa Selingera, Freidę Menkes, Süssel Chilf, Leibę Proch, Herszka Bernfeld, Jakóba Schönberga, Stanisława Illasiewicza, Józefa Karola dw. im. Kieszkowskiego, Feiwla Polturaka, c. k. prokuratoryę finansową imieniem wys. skarbu, Juliana Szemelowskiego, Konrada Gregorowicza, Dawida Hopfingera i Eliasza Stroh do rąk własnych, nareszcie wszystkich tych wierzycieli, którzyby po 25. październiku 1867 do tabuli weszli i tych, którymby niniejsza uchwała z jakiejkolwiekbądź przyczyny wcześnie doręczoną nie została, przez kuratora w osobie adwokata krajowego i sądowego p. Dra. Pawlińskiego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 17. grudnia 1867.

(149) **Edict.** (3)

Nro. 613. Von dem k. k. Tarnopoler Kreisgerichte wird dem Wolf Harlig mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß J. M. Seinfeld gegen denselben wegen der Wechselsumme von 1035 fl. 60 kr. unter 28. December 1867 Z. 16545 um Erlassung der Zahlungsauflage gebeten hat, welche mit Bescheid vom 28. December 1867 Z. 16545 bewilligt wurde.

Da der Wohnort des Belangten unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Landesadvocat Dr. Schmidt mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Weisstein auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Tarnopol, am 16. Jänner 1868.

(150) **Edict** (3)

Nro. 614. Von dem k. k. Tarnopoler Kreisgerichte wird dem Wolf Harlig mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß J. M. Seinfeld gegen denselben wegen der Wechselsumme pr. 1200 fl. unterm 28. December 1867 Z. 16546 wegen Erlassung der Zahlungsauflage gebeten hat, welche mit Bescheid vom 28. December 1867 Z. 16546 bewilligt wurde.

Da der Wohnort des Belangten unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Landesadvocat Dr. Schmidt mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Weisstein auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Tarnopol, am 16. Jänner 1868.

(140) **E d y k t.** (3)

Nr. 871. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie Chaje Jamenfeld wiadomo niniejszem czyni, iż przeciw niej Samson Wetreich pod dniem 15. stycznia 1868 do l. 871 prośbę o wydanie nakazu płatniczego wniósł, której na dniu dzisiejszym dozwolono, a ponieważ miejsce pobytu tejże niewiadome jest, przeto ustanawia się jej kurator w osobie pana adwokata Rozenberga z dodaniem zastępstwa pana adwokata Eminowicza, któremu się nakaz zapłaty równocześnie doręcza.

O czem się Chaja Jamenfelda przez edykta niniejsze zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 16. stycznia 1868.

(138) **Einberufungs-Edikt.** (3)

Nr. 82056. Der militärpflichtige Kajetan Wiśniowiecki aus Lemberg, welcher derzeit in Paris sich unbefugt aufhält, wird hiemit aufgefordert, binnen einem Jahre, seit der Einschaltung dieses Edictes in die Landeszeitungen, in seine Heimath zurückzukehren, und seine Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigens gegen ihn nach dem A. h. Patente vom 24. März 1832 über Auswanderungen, vorgegangen wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, den 7. Jänner 1868.

(121) **E d i c t.** (3)

Nr. 40001 ex 1867. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird mit gegenwärtigem Edicte bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der mit rechtskräftiger Zahlungsauflage vom 23ten Mai 1866 Z. 26535 ersiegten Wechselsumme von 5000 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 15. December 1866, der Gerichtskosten von 3 fl. 2 kr., 2 fl. 87 kr. und 3 fl. öst. W., so wie der gegenwärtigen Executionskosten von 29 fl. 89 kr. nach durchgeführten ersten und zweiten Executionsgrade die executive Feilbietung der, der obigen Forderung zur Hypothek dienenden, vormals der Schuldnerin Anna Zaleska gehörigen, in Lemberg sub Nr. 691 2/4 gelegenen Realität zu Gunsten des Leopold Stronner am 20ten Februar, 19ten März und 17ten April 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden. Als Ausrufspreis wird der erhobene Schätzungswerth von 11141 fl. 45 kr. öst. Währ. angenommen. Das Vadium beträgt 10/100 des Schätzungswerthes, somit 1114 fl. 14½ kr. öst. Währ. — Die übrigen Feilbietungsbedingungen, so wie der Stadttafelauszug und Schätzungsact können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Von dieser Feilbietung werden die Gläubiger der jetzige Eigenthümer der feilzubietenden Realität Samuel Weintraub und alle diejenigen, welche nach dem 28. Juni 1867 Hypothekarrechte auf der feilzubiethenden Realität erlangen sollten, oder denen der Bescheid aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden könnte, zu Händen des bestellten Curators Hrn. Advocaten Dr. Sermak mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Kolischer verständigt.

Lemberg, am 19. December 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 40001 ex 1867. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie przyznanej prawomocnym nakazem płatniczym z dnia 23. maja 1866 l. 26535 kwoty wekslowej 5000 zł. w. a. z 6proc. odsetkami od dnia 15. grudnia 1866 kosztami w kwotach 3 zł. 2 kr., 2 zł. 87 kr. w. a., 3 zł. jako też terazniejszemi kosztami w kwocie 29 zł. 89 kr. w. a. po przeprowadzonym pierwszym i drugim stopniu egzekucyi odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod liczbą 691 2/4 we Lwowie położonej, przedtem dłużniczki Anny Zaleskiej własnej, na rzecz Leopolda Stronnera na dniu 20. lutego, 19. marca i 17. kwietnia 1868, każdą razą o godzinie 10tej przed południem. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa 11141 zł. 45 kr. w. a. Wadyum wynosi 10/100 ceny szacunkowej, 1114 zł. 14½ kr. a. wal. Resztę warunków, jakoteż wyciąg tabularny i akt oszacowania wolno przejrzeć w tutejszej registraturze. O tej licytacyi uwiadamia się obie strony, jako też Samuela Weintrauba, który podał o intabulacyę za właściciela sprzedać się mającej realności, nareszcie następujących wierzycieli: miasto Lwów, Maryanny Kilian, c. k. prokuratorya skarbowa imieniem funduszu indemnizacyjnego, i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 28. czerwca 1867 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego na ten cel kuratora p. adwokata Dra. Sermaka z zastępstwem p. Dra. Kolischera.

Lwów, dnia 19. grudnia 1867.

(118) **E d y k t.** (3)

Nr. 944. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach wiadomo czyni, że na dniu 16. stycznia 1867 zeszedł ze świata Walery Agopsowicz w Podhajcach, nie pozostawiwszy rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ temu sądowi nie jest wiadomo, czyli i które osoby mają prawo do spadku jego, dla tego wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali, z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, żeby w przeciągu jednego roku, od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu, i przy wykazaniu swego prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się za dziedziców, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem p. Juliusz Ortyński ustanowionym został za kuratora spadkowego, przeprowadzony i przyznany zostanie tym, którzy się oświadczyli za dziedziców, i tytuł swego prawa dziedziczenia wykazali, część zaś spadku nieprzyjęta, lub jeżeli się nikt nie oświadczył do niego, cały spadek przez rząd jako bezdziedziczny ściągniętym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podhajce, dnia 10. grudnia 1867.

(144) **E d i k t.** (3)

Nr. 69771. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß die in Folge h. g. Beschlußes vom 26. Mai 1866 Z. 26354 über das Vermögen des Lemberger Kaufmannes M. B. Kosel eingeleitete Ausgleichsverhandlung beendet, und demselben die freie Verwaltung seines Vermögens wieder eingeräumt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 14. Jänner 1868.

(122) **E d y k t.** (3)

Nr. 118. W skutek polecenia c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 3go października 1867 l. 4592 w celu zaspokojenia należytości p. Kajetana Midowicza w kwocie 500 zł. w. a. sprzedaną będzie w drodze egzekucyjnej przez publiczną licytacyę realność w Tarnowie na Grabówce pod Nr. k.207 - a, b, c położona, składająca się z ogrodu pod Nr. 65 i dwóch drewnianych budynków dłużników pp. Franciszka i Tekli Łazarskich własna, ciała tabularnego niestanowiąca, w trzech terminach, t. j. dnia 27. stycznia, dnia 28. lutego i 30. marca 1868 zawsze o godzinie 10. zrana w kancelaryi c. k. zastępcy notaryusza Karola Rudolphiego w Tarnowie pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa powyższej realności w ilości 1748 zł. 60 kr. w. a. Na pierwszych dwów terminach licytacyjnych sprzedaną być może wspomniona realność tylko za ową cenę lub też za wyższą; na trzecim zaś terminie za jakąkolwiekbądź najwięcej ofiarowaną cenę sprzedaną będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi 10tą część wartości szacunkowej w okrągłej ilości 170 zł. w. a. jako zakład albo w gotówce, albo w c. k. austryackich rządowych indemnizacyjnych obligacyach albo listach zastawnych galic. stanowego kredytowego Towarzystwa z niezapadłemi kuponami i talonami, jednakże podług ostatniego w urzędowej Gazecie lwowskiej umieszczonego kursu, nieprzewyższającego tychże wartość nominalną, nareszcie w książeczkach kasy oszczędności miasta Tarnowa, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który zakład kupiciela do depozytu złożonym, innym zaś licytującym zaraz po ukończonej licytacyi zwróconym zostanie.

3. Chęć kupienia mającym wolno jest akt oszacowania tej realności w kancelaryi zastępcy notaryusza Karola Rudolphiego przejrzeć lub odpisać.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się obie strony i c. k. prokuratoryę skarbową w Krakowie.

Tarnów, dnia 24. grudnia 1867.

(115) **E d i k t.** (3)

Nr. 8471. Beim k. k. Bezirksgerichte in Brody hat Samuel A. Byk wider die dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Marie Natne Hirschfeldin und für den Fall ihres Ablebens wider deren dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben, für welche zur Wahrung ihrer Rechte der hierortige Advocat Dr. Landau zum Curator bestellt wurde, um Auftragserlassung zur Nachweisung binnen 30 Tagen der Rechtfertigung der im Lastenstande der Realität sub Nro. tab. 308 in Brody zu Gunsten der Marie Natne Hirschfeldin erwirkten Pränotation des gerichtlichen Vergleiches ddto. 28. Juli 1795 das Ansuchen sub praes. 22. December 1867 Z. 8471 gestellt, welchem unterm Heutigen willfahrt wurde.

Die genannten Belangten werden daher aufgefordert, die erwähnte Nachweisung entweder selbst zu liefern oder ihre Behelfe dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder aber einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens sie sich die Folgen der Versäumung selbst beizumessen haben werden.

Brody, am 31. December 1867.

(112) **E d y k t.** (3)

Nr. 6124. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany dla okolic miasta Lwowa podaje do wiadomości, że Fedko Wasylina włościanin z Grzybowic za marnotrawcę uznany, z tego powodu pod kuratelę wzięty i onemu Oleksa Wasylina za kuratora ustanowiony został.

Lwów, dnia 20. grudnia 1867.

(146) **E d y k t.** (3)

Nr. 2632. C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach wzywa niniejszem z miejsca pobytu niewiadomą Katarzynę Zazulak powołaną do spadku po Hryciu Zazuliaku, aby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego do spadku tego zgłosiła się, inaczej bowiem spadek ten, tylko z tymi, którzy się do takowego zgłoszą, tudzież z ustanowionym dla tego kuratorem Michałem Zazulakiem pertraktowanym będzie.

Ustrzyki, dnia 31. grudnia 1867.

(145) **E d y k t.** (3)

Nr. 2630. C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach wzywa niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Jurka Petryszyn powołanego do spadku po Fediu Petryszyn, zmarłym w roku 1848 w Dzwiniaczu dolnym bez rozporządzenia ostatniej woli, ażeby się w przeciągu roku od dnia dzisiejszego tutaj zgłosił, i deklaracyę do spadku wnósł, w przeciwnym bowiem razie spadek ten ze zgłaszającymi się spadkobiercami Maryą Ferenz, Hryniem Petryszyn, Ewą Petryszyn, tudzież z ustanowionym dla niego kuratorem Iwanem Kowalukiem pertraktowanym będzie.

Ustrzyki, dnia 31. grudnia 1867.

(147) **E d y k t.** (3)

Nr. 2642. C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach wzywa edyktem z miejsca pobytu niewiadomych Iwana Bochenka, Fedunię Melnik powołanych do spadku po Hryciu Bochenku, aby w przeciągu roku jednego od dnia dzisiejszego tutaj się zgłosili i deklaracye swoje do tego spadku wnieśli, inaczej bowiem spadek ten tylko z tymi, którzy się do takowego zgłoszą, tudzież z ustanowionym dla nich kuratorem Michałem Biczwe pertraktowanym będzie.

Ustrzyki, dnia 31. grudnia 1867.

(154) **E d i k t.** (3)

Nr. 1059. Vom k. k. Bezirksgerichte in Ustrzyki dolne wird bekannt gemacht, es sei am 5ten Juni 1861 zu Ustrzyki, Moritz Chmielowski ohne letztwilliger Anordnung gestorben.

Da der Wohnort der zum Nachlasse nach Moritz Chmielowski berufene Sabina Chmielowska unbekannt ist, so wird dieselbe aufgefordert, binnen Einem Jahre sich bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für sie aufgestellten Curator Hr. Victor Riedl abgehandelt werden würde.

Ustrzyki, am 17. August 1867.

E d y k t.

L. 1059. C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach dolnych wiadomem czyni, że w dniu 5go czerwca 1861 zmarł w Ustrzykach dolnych bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Maurycy Chmielowski.

Gdy atoli miejsce pobytu powołanej do spadku Maurycego Chmielewskiego Sabiny Chmielewskiej nie jest wiadomem, to wzywa się ją, by w przeciągu jednego roku w sądzie tutejszym, celem odddania deklaracyi spadkowej się zgłosiła, gdyż w razie przeciwnym spadek z zgłaszającymi się sukcesorami i ustanowionym dla niej kuratorem p. Wiktorem Riedlem pertraktowanym byłby.

Ustrzyki, dnia 17. sierpnia 1867.

(157) **E d y k t.** (3)

L. 14313. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu nieznanego Adama Sopotnickiego lub tegoż może istniejących z imienia, życia i miejsca pobytu również niewiadomych spadkobierców, iż pod dniem 3. grudnia 1867 do l. 14313 w tutejszym sądzie przeciw nim pozew przez Joannę z Korosteńskich Jakubowską i Władysława Korosteńskiego względem ekstabulacyi z części dóbr Bilina Wielka powodów własnej praw do poboru dochodów z dóbr Bilina wielka & i sum 1500 zł., 100 zł., 172 zł. 46 kr., 297 zł. 20 kr. i 2514 złr. m. k. z przynal. jak Dom. 224. pag. 54. n. 6. on., pag. 55. n. 7. on., 8. on. i 9. on., pag. 56. n. 11. on., pag. 57. n. 13. i 14. on., pag. 58. n. 20. on., pag. 59. n. 21, 22. i 23, on. i pag. 60. n. 24. on. na rzecz Adama Sopotnickiego intabulowanych wytoczonym, do ustnej rozprawy dzień sądowy na 6. marca 1868 godzinę 10tą przed południem wyznaczonym, jakoteż dla nich pan adwokat krajowy i sądowy Dr. Witz z zastępstwem p. adwokata krajowego i sądowego Dra. Ehrlicha kuratorem ustanowionym został.

O czem się z życia i miejsca pobytu nieznanego Adama Sopotnickiego lub tegoż może istniejących z imienia, życia i miejsca pobytu również niewiadomych spadkobierców z tem zawezwaniem zawiadamia, aby swemu kuratorowi należytą informacyę przed terminem udzielili, lub też innego zastępcę sobie obrali i o tem tutejszy sąd tem pewniej zawiadomili, ile że w przeciwnym razie niepomyślne skutki z tego powodu wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 17. grudnia 1867.

(156) **E d y k t.** (3)

L. 3162. C. k. sąd powiatowy w Lisku z życia i miejsca pobytu nieznanym Złacie Gittel Reischerowej Paszowskiej, tudzież Leibie i Salamonowi Paszowskim niniejszem wiadomo czyni, iż tymże doręczyć się mająca tutejszo-sądowa uchwała tabularna z 30go listopada 1867 l. 3162, którą Izaak Kaner za właściciela realności w Lisku pod Nr. k. 93 położonej, przedtem do Pinkasa Reischera Paszowskiego należącej, zaprenotowany został, kuratorowi dla nich w osobie tutejszego burmistrza pana Feliksa Cząsteckiego ustanowionemu wręczoną została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Lisko, dnia 30. listopada 1867.

(170) **Kundmachung** (1)

Nr. 4889 - F. D. Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 20. December 1867 allergnädigst zu genehmigen geruht, daß die Landesumlagen für das Jahr 1868, vorbehaltlich der seinerzeitigen verfassungsmäßigen Feststellung, einstweilen in dem für das Jahr 1867 festgesetzten Ausmaße provisorisch ausgeschrieben werden.

Was in Folge des Erlaßes des k. k. Ministeriums des Innern vom 21. December 1867 Z. 5677-M. J. mit dem Bemerken kundgemacht wird, daß die Einhebung des Zuschlags für den ost- und westgalizischen Grundentlastungsfond, dann für den Grundentlastungsfond des Großherzogthums Krakau mit 51 kr., d. i. Ein und Fünfzig Kreuzer von jedem Gulden der directen Steuern, mit Einschluß des Drittelzuschlages, auf Grundlage der diesfalls bestehenden Vorschriften und auf die bisherige Art unter Einem verfügt wird.

Von der k. k. Statthalterei als Grundentlastungsfonds-Direction.

Lemberg, am 14. Jänner 1868.

Obwieszczenie

L. 4889 - F. D. Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 20go grudnia 1867 r. najmiłościwiej zezwolić, żeby dodatki krajowe na rok 1868., z zastrzeżeniem późniejszego stanowczego oznaczenia w drodze konstytucyjnej, tymczasowo w kwotach na rok 1867. ustanowionych rozpisane zostały.

Co w skutek dekretu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 21. grudnia 1867. r. do liczby 5677 M. S. W. z tym dodatkiem do powszechnej wiadomości się podaje, że pobór dodatku dla funduszów indemnizacyjnych Galicyi zachodniej i wschodniej, jakoteż Wielkiego Księstwa Krakowskiego, w kwocie 51 cent., t. j. pięćdziesiątjeden centów od każdego złotego austryackiego podatków stałych, wraz z dodatkiem jednej trzeciej części, na podstawie istniejących przepisów i w zwykły sposób jednocześnie się nakazuje.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 14. stycznia 1867.

(163) **E d i k t.** (2)

Nr. 329. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird dem Herrn Aron J. Strik mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Herr Josel Braunstein wegen Zahlung der Wechselsumme 75 fl. österr. Währ. s. N. G. am 11. Jänner 1868 Z. 329 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit dem Beschluße vom 15. Jänner 1868 die wechselrechtliche Zahlungsauflage erlassen worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Herrn Advocaten Dr. Warteresiewicz mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Starzewski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen, und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Złoczów, am 15. Jänner 1868.

(158) **E d i c t.** (3)

Nro. 17253. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte werden diejenigen, welche den vom Hrn. Wilhelm und Frau Wilhelmine Miketta acceptirten, sechs Monate a dato zahlbaren Wechsel de dato Tarnów den 16. December 1863 etwa in ihren Händen haben dürften, hiemit aufgefordert, diese obbezeichnete Urkunde binnen einer Frist von 45 Tagen um so gewisser hiergerichts vorzulegen, als im entgegengesetzten Falle dieselbe für nichtig gehalten und amortisirt werden würde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, am 30. December 1867.

Doniesienia prywatne.

100 dukatów temu, kto w pomadzie garbnikowej wykryje jaki szkodliwy pierwiastek

Najnowszy wynalazek!

Jedyny wolny od trucizny roślinnej środek do farbowania włosów na jasno, ciemno i czarno.

c. k. wyłączn. uprzyw.

Garbnikowa pomada orzechowa.

C. Russa, aptekarza i fabrykanta wyrobów chemicznych w Wiedniu, Gaudenzdorf, Wiengasse Nr. 6, róg ulicy Jacobsstrasse.

Pomada garbnikowa posiada w wysokim stopniu własność odradzania płynu materyi włosowej pozbawionego barwy przez wpływy zewnętrzne, a tym sposobem nie brucząc wcale skóry, paznokci lub bielizny, nadaje włosom stale i w najkrótszym czasie tę samą naturalną barwę blond, ciemną lub czarną, jaką miały przed osiwieniem. Pomada ta jest najlepszym i najbezpieczniejszym środkiem do przeszkodzeniu tworzeniu się łupieżu a wzmacniając skórę, na której rosną włosy, zapobiega zupełnie ich wypadaniu i ochrania je od siwizny do najpóźniejszej starości. Wstrzymuje się od wszelkich jarmarcznych przechwałek. Sława, której nabyły w całej Europie moje środki do farbowania włosów, tudzież jedyna próba przekona każdego, że garbnikowa pomada orzechowa mego najnowszego wynalazku, z powodu swojej niezawodnej, wybornej skuteczności w użyciu wygodna i bynajmniej nie przykra, a całkiem nieszkodliwa, przewyższa wszystkie inne środki do farbowania włosów. Cena słoika 2 zł. 20 cent. wal. austr., przy zamówieniu najmniej 2 sztuk, dostaje się przesełka wprost z fabryki, w państwach austryackich pocztą franko.

Składy: w Wiedniu: Józ. v. Weiss, Tuchlauben, — w Gracu: Apteka Miłosiernych, — w Pescie: Józ. v. Török, — w Esseg: Max Ed. Karojlovich, — we Lwowie: Z. Rucker, — w Marburgu: J. D. Bancalari. — w Krakowie: A. Aleksandrowicz. (2644—15)

Ogłoszenie konkursu.

W celu wydzierżawienia sceny niemieckiej w teatrze ś. p. Stanisława hr. Skarbka we Lwowie na lat sześć, mianowicie: od kwietnej Niedzieli bieżącego roku do kwietnej Niedzieli 1874 rozpisuje się niniejszem konkurs z tym dodatkiem, że ubiegający się o to przedsiębiorstwo podania swoje należycie zaopatrzone najdalej do 15. lutego b. r. do centralnej Administracyi majątku fundacyjnego ś. p. hr. Skarbka we Lwowie wnieść, a za poprzedniczem zawezwaniem ze strony tejże Administracyi w przeciągu dalszych ośmiu dni w celu ewentualnego zawarcia kontraktu do tejże Administracyi osobiście zgłosić się mają.

Do podań dotyczących mają być wiarygodne dowody o wieku, moralnem prowadzeniu się, dotychczasowem zatrudnieniu i w danym razie o artystycznem wykształceniu, nakoniec o majątku ubiegającego się dołączone.

Główne zarysy kontraktu będą następujące:

a) Przedsiębiorca zobowiązuje się niemiecką scenę we Lwowie w okresie czasu dzierżawy w dobrym stanie utrzymywać, starać się o pozyskanie odpowiednich sił artystycznych i tygodniowo cztery przedstawienia na przemian dawać, mianowicie: opery, trajedje, komedje i dramata, również i wodwile.

b) Przedsiębiorca będzie miał wyłączne prawo reduty i maskowe bale w zabudowaniu teatralnem dawać, również z lokalności na ten cel i na przedstawienia teatralne przeznaczonych bezpłatnie użytkować.

c) Przedsiębiorca będzie dalej miał prawo z przedstawień innych, jako to: muzykalnych, deklamacyjnych zabaw, ogni sztucznych, sztuk konnych i akrobatycznych, menażeryj i t. p. $^{10}/_{100}$ ewentualnie $^{15}/_{100}$ od dochodu brutto pobierać; nadto zapewnia się mu przy zawarciu kontraktu stosowna subwencya w rocznej kwocie aż do 10.000 zł. wal. austr. ze strony fundacyi na ten wypadek, jeżeli się w czasie konkursu nie znajdzie odpowiedni ubiegający się, któryby z mniejszą subwencyą kontrakt zawrzeć się ofiarował.

Ubiegający się mają zatem w swoich podaniach wyraźnie wymienić, czy i jaką kwotę subwencyjną od fundacyi dla wdów i sierót przeznaczonej pobierać sobie życzą, przyczem, jak się samo przez się rozumie, przy równych z resztą warunkach, temu da się pierwszeństwo, który mniej uciążliwe warunki pod tym względem fundacyi wymienionej stawiać będzie.

Jako dalszy warunek kontraktu ustanawia się nakoniec, że w razie, gdyby fundacya ta podczas trwania niniejszej dzierżawy z obowiązku utrzymywania sceny niemieckiej zwolnioną została — lub od roku 1872 nadal od opłaty podatku domowego z gmachu teatralnego od W. Rządu uwolnienia nie uzyskała, fundacyi prawo przysłużać będzie, kontrakt ten w razie potrzeby nawet za wynagrodzeniem pauszalnem w kontrakcie oznaczyć się mającem, za awizacyą 6-miesięczną rozwiązać.

Na zabezpieczenie zobowiązań przyjętych ma przedsiębiorca przed zawarciem kontraktu kaucyę w kwocie 6000 zł. w. a. w gotówce, lub w c. k. austr. papierach wartościowych podług kursu złożyć.

Kontrakt staje się dla przedsiębiorcy z dniem podpisania takowego obowiązujący, dla fundacyi zaś dopiero po zatwierdzeniu go przez Radę Administracyjną.

Z centralnej Administracyi majątku fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka dla wdów i sierót.

Lwów, dnia 14. stycznia 1868. (151—2)

Kundmachung.

Nr. 37. Nachdem die im §. 92 der im Jahre 1861 kundgemachten Statuten der k. k. nieb. österr. wechselseitigen Brandschaden-Versicherung-Anstalt auf sechs Jahre festgesetzte Functionsdauer ihres General-Directors mit Ablauf des Jahres 1867 aufhört, so muß dessen Stelle wieder durch neue Wahl besetzt werden.

Die unterzeichnete Direction hat daher den Bestimmungen der §§. 92 und 95 der Statuten gemäß zu diesem Amte geeignete Vereinstheilnehmer in Vorschlag gebracht, deren Verzeichniß bei der für Galizien aufgestellten Hauptcommandite der Anstalt in Lemberg einzusehen ist.

Es werden somit alle nach §. 94 der Statuten stimmberechtigten, die mit 2000 fl. und darüber versicherten P. T. Herren Vereinstheilnehmer höflich eingeladen, sich an dieser Wahl zu betheiligen und ihre Stimmzettel mit Angabe der Haus- und Cataster-Nummern, eigenhändig gefertigt und gesiegelt bis längstens 31ten Jänner 1867 bei der obbenannten Hauptcommandite abzugeben.

Wien, am 31. December 1867. (96—2)

Von der Direction der k. k. privil. wechselseitigen Brandschaden-Versicherungsanstalt.

Därme.

Ich kaufe alle Arten Därme und bitte um Offerten.

(193—1) **S. H. Joachimssohn,** Breslau.

W Bochni dom mocno budowany

o pięciu dogodnych pokojach z spiżarnią, kuchnią wraz z domkiem przybocznym o dwóch stancyach z piwnicą, z dwoma szopami i dwoma chliwikami, wszystko w najlepszym stanie, tudzież z ogrodem do 300□ sążni między dwoma głównemi ulicami położonym do budowli zdatnym, jest z wolnej ręki do sprzedania. — Bliższą wiadomość udzieli Wny. Dolkowski kupiec w Bochni, lub Właściciel pod adresą **L. K.** we Lwowie poste res'ante. (195)